

BEYERLE, Konrad, professor in recht- en cultuurgeschiedenis (Waldshut [Baden] 14 september 1872 - München 26 april 1933).

Beyerle had al verscheidene jaren gedoceerd te Freiburg I.B., toen hij in 1906 een leerstoel kreeg aan de rechtsfaculteit te Göttingen. 1915-1916 was hij daar belast met de leiding van de Vlaamse krijgsgevangenenorganisaties teneinde deze te winnen voor een activistische politiek. Begin 1917 werd hij naar Brussel gezonden om de Gouverneur-Generaal terzijde te staan in zijn Flamenpolitiek. Oprecht Vlaamsgezind, vriend van Dosfel en bovendien goed vertrouwd met de Nederlandse taal, steunde Beyerle de activisten eerlijk. Toch schijnt zijn rol in de Politische Abteilung en als lid van de contactcommissie met de Raad van Vlaanderen vrij bescheiden, althans in vergelijking met die van Schaible, von der Lancken, Oszwald, Gerstenhauer e.a. Onmiddellijk na 1918 vestigde hij zich te München als professor aan de universiteit. Hij nam actief deel aan de opstelling van de grondwet van Weimar en was tot 1924 als afgevaardigde van de Bayrische Volkspartei, lid van de Rijksdag. In 1924 werd hij tweede voorzitter van de Görres-Gesellschaft, waarin hij zich ten volle kon wijden aan een katholieke cultuurpolitiek met sterk sociale inslag, naar het voorbeeld van zijn vriend Carl Sonnenschein. Van zijn sympathie voor de Vlamingen bleef hij getuigen als raadsman van de Deutsch-Flämische Gesellschaft. Beyerle publiceerde talrijke rechtskundige, historische en politieke studies.

LITERATUUR: voor de rol van Beyerle in het krijgsgevangenenkamp te Göttingen: *Commission d'enquête sur les violations des règles du droit des gens, des lois et des coutumes de la guerre. Rapports et documents d'enquête*, II (1923, p. 401-404, 521-528); - *Les Archives du Conseil de Flandre* (1928, p. XXIX, 200 en 395); - A.L. Faingnaert, *Verraad of Zelfverdediging? Een schets van het Vlaamsch Aktivisme* (1930); - A. de Bruyne, *Lodewijk Dosfel 1881-1925. Kultuurflamingant. Aktivist. Nationalist* (1967).

JAN BRANS